

MÜSLÜMANLAR OLARAK DUYARSIZLAŞIYOR MUYUZ?

Duyarsızlık, aslında açıklanmaya ihtiyaç duyulmayacak kadar açık, ancak anlaşılmak istenmediğinde bizlere yabancı gelecek kadar farklı veçheleri olan bir kelimedir. Duyarlı olmak, canlı, hareketli olmayı, adeta bir radar gibi olup-biteni izlemeyi ve ona göre konumlanmayı ifade eder. Duyarsızlık ise, bulunduğu yerden sadece yaşananları izleyen, “ben” duygusuyla yani menfaatleriyle ilgilenip dışındakilere ise yabancı kalmaktan başka bir durum değildir.

Sadece dünya hayatını önemseyen insanlar, aslında temel amaçlarına karşı duyarsızlaşan kişilerdir. Bugün bırakalım Müslüman olmayanları bir tarafa, Müslüman olanlar bile kendi öz değerlerine karşı yapılan saldırılar karşısında herhangi bir tepki göstermekten bigâne kalmış durumdadır. Bugün Müslümanlar olarak bizler, İslam dünyasının herhangi bir köşesinde şehit edilen/öldürülen kardeşlerimizle ilgili haberleri maç izler gibi takip etmekteyiz. Belki de, her gün karşılaşılan ve vicdanlarımızda makes bulmayan, bulmamasını istediğimiz vakıyı âdiyeden bir mesele olarak yaklaşılmaktadır. Eğer bir yerde öldürülen bir Müslümanın haberinden sıkılarak kanal değiştirme iradesi bizde hâsıl oluyorsa, işte orada sahip olduğumuz vicdan, Müslüman vicdanı olmaktan uzaklaşmıştır/duyarsızlaşmıştır.

Her şeyden önce bir Müslüman olarak, bugün Müslümanlar diye bir gündemimiz var mı? Günlük hayatın meşgaleleri arasında ona ayırabileceğimiz bir zamanımız var mı? İslam coğrafyasının hangi meselesini biliyoruz? Allah Teâlâ’nın “Müminler kardeşler” ilahi fermanının muhatabı olarak bizlerin İslam coğrafyasının acaba hangi ülkelerden müteşekkil olduğundan haberimiz var mı? Mesela, bir günde 2000 Uygur, 1 ayda 2000 Gazzeli, 1 yılda 100 bin Suriyeli, 1 savaşta 1,5 milyon Iraklı..... ölürken, bütün bu yaşananlar esnasında bizlerde, ben, ne yapmalıyız diye bir düşünce hasıl oluyor mu? Yoksa sadece onlar da akıllarını kullansalardı, güzel güzel geçinselerdi veya sadece oturduğumuz yerden, herhangi bir özveride bulunmadan “Allah yardım etsin” mi demeliyiz? Dünyanın herhangi bir yerinde bir Müslüman kardeşim öldüğünde, “Ben, ona Hz. Peygamber’in bir emaneti olarak bakarım, onun derdiyle dertlenirim mi demeliyiz”. Eğer bunu söyleyebiliyorsak, işte orada duyarlılık göstermişiz demektir.

Müslümanlar olarak bizlerin yaşadığı duyarsızlıklar sadece İslam dünyasında meydana gelen olaylarla sınırlı değildir. Ülkemizde yaşadığımız birçok olayda da benzer durumlarla karşılaşmaktayız. Bazen, belki İslam’ınengin güzelliklerinden nasibi olmayanların, İslam’ın ana umdelerine karşı yapmış oldukları hakaretler karşısında samimi Müslümanların ortaya koyduğu tepkilere eşlik edebiliyor muyuz? Yoksa gösterilen tepkileri sadece izliyor muyuz? Mesela, manevi değerlere karşı hakaret edenleri izlerken sol tarafımız cız ediyor mu? Cız etmek bir tarafa, onların ürettiği ürünlere itibar etmeye devam mı ediyoruz? Türkiye’de de oldukça etkin olan, İsraili bayan askerlere Gazzeli Müslümanları iyi öldürdünüz, size bunun için hediye vermek istiyoruz diyen firmanın mallarını elimize aldığımızda yüreğimize şehit kardeşlerimizin kanlarının damladığını

hissedebiliyor muyuz? Diğer taraftan İslam dünyasının bir meselesi için meydanlara çıkıp haykırıldığında biz, sadece izleyen mi yoksa haykıran mı oluyoruz?

Özellikle ülkemizde Ramazan ayında şehirlerimizin merkezlerine çıkıp şöyle bir yürüyelim. Müslüman olduğunu söyleyen, nüfus cüzdanında dini İslam yazan, belki cumalara veya bayram namazlarına camiye giden kişilerin Müslüman kardeşleriyle alay eder gibi oruç yediklerine şahit olunduğunda bir Müslüman olarak herkesin tercihi kendine diyerek manevi değerleri alaya alan söz konusu kişilere karşı duyarsız mı kalmalıyız? Birileri çıkıp, efendim herkesin oruç tutup-tutmama hakkı vardır, herkes hesabını kendi verecek şeklinde bir değerlendirmeye karşımıza gelebilmektedir. Meseleye oruç tutmayanlar açısından bakan söz konusu kişilere, oruç tutanların dini yaşama hürriyetlerini hatırlatma duyarlılığını gösterebiliyor muyuz? Marketlerde alış-veriş yaparken hangi firmanın İslam düşmanı hangisinin ise dostu olduğunu bilme ve tercihimizi dost olanlar yönünde kullanma iradesi tezahür ettirebiliyor muyuz?

Örnekleri hayatımızın her alanında artırmak mümkündür. Ancak önemli olan duyarsızlaşmanın kaynağının nereden meydana geldiğini ve giderilmesi için nelerin yapılması gerektiğidir. Bir Müslümanın duyarlılığını zayıflatan en önemli amil dünyevileşmesidir. Eğer bir Müslüman, dünya hayatının tadını almış ve peşinden koşmaya başlamışsa, ahirete yönelik faaliyetler ona zor, meşakkatli hatta yapılması imkânsız eylemler olarak gelecektir. Çünkü ahiret hayatı gözümüzün önünden tutulursa, dünyanın zevk ve saltanatı peşinde koşmayacak, dini yaşama adına daha fazla gayret edecek, eğer imkân varsa Müslüman kardeşlerimizin halleriyle hallenme yolunu tutacağız. Tarihsel süreç içinde de görüldüğü üzere, dünya nimetleri içinde kendini ve asli amacını kaybeden Müslümanların din diye bir dertlerinin kalmadığını, en azından zayıfladığını ifade etmek gerekir.

Bir Müslümanın duyarlılık seviyesini belirleyen en önemli diğer amil ise kalbinin/vicdanının aktif olmasıdır. Hadis-i Şerif'te "Hz. Peygamber (s.a.s.), kişinin işlediği her bir kötülükle kalbine bir nokta konulacağını, eğer noktalar artarsa bir zaman sonra kalbin kararacağını" beyan etmektedir. Kötülüklerle, kalbin kararması arasında duyarlılık/duyarsızlık noktasında bir bağ aramak gerekmektedir. Kalbimiz, bizim vicdanımız, karşılaştığımız olaylar karşısında meseleyi daha iyi anlama adına benliğimizi yöneten ana karargâhtır. Kötülüklerle kararmış bir kalp din kardeşinin dertlerini görebilir, sıkıntılarını hissedebilir, manevi değerlere karşı yapılan herhangi bir saldırıda harekete geçebilir mi? Çünkü o kimse, dışa açılan kapılarını kapatmıştır. Açık olmayan kapıdan tanıdıkları bile gelse giremeyecektir. Bir Müslümanın, haramlara, kötülüklerle karşı kendisini can siperane koruması gerekmektedir. Eğer kalbimiz kötülüklerden ari olursa, işte o zaman, kişi gördüğü kötü fiiller karşısında gücü yetiyorsa eliyle, eğer yetmiyorsa diliyle, eğer ona da gücü yetmiyorsa kalbiyle bugz etme yoluna gidebilecektir. Kalbin kararmaması için yapılacak en önemli amel ise, kazancımızda helal-harama dikkat etmek olmalıdır. Çünkü yenilen her bir haram, kalbimizin kararmasında bir tuğla olacaktır.

Bugün Müslümanlar olarak bizlerin daha fazla duyarlı olmaya ihtiyacı vardır. “Hz. Peygamber, Müslümanlar bir binanın tuğlaları gibidir” buyurmaktadır. Yani birinin konumu diğeriyle bağlantılıdır. Her biri tek başına bir anlam ifade etmemektedir. Birlikte binayı oluşturmaktadırlar. İslam dünyasının, dertleriyle, sıkıntılarıyla ve sevinçleriyle birbirlerine ihtiyaçları vardır. Birimiz hepimiz için hepimiz de birimiz için fehvasınca teyakkuzda olmak durumundayız. Dünya nimetlerine dalarak uzaklaştığımız/yabancılaştığımız dinimiz ve Müslüman kardeşlerimiz, bir gün çetin bir sorunun cevaplanması istenen soruları olabilirler. Müslüman kardeşlerine ve manevi değerlerine karşı yapılan saldırılarda ne yaptın sorusuna bir cevabımız var mı?